

Mă numesc, Adriana Apostol, am 50 de ani și sunt profesor pentru învățământul preșcolar la o grădiniță din București. Am absolvit Facultatea de Psihologie din cadrul Universității "Spiru Haret" din București și dețin un master în Management Educațional și Consiliere finalizat cu lucrarea de disertație "Desenul ca mijloc de exprimare a emoțiilor preșcolarilor", urmat în cadrul UTCB, Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic. În prezent sunt studentă, anul II, a Universității din București, la programul de Master- "Terapia logopedică în procesele de comunicare".

Sunt profesor psiholog în specializările psihologie educațională, consiliere școlară și vocațională și psihopedagogie specială, membru al Colegiului psihologilor din România Scriu poezie din pasiune, fără a avea pretenția să fiu numită scriitoare.

A fost o vreme, în liceu, când îmi petreceam o parte din timpul liber așternând pe hârtie gânduri de adolescentă. În rime, mai mult sau mai puțin împerecheate, stângace, dar sincere. Cu toții am făcut acest lucru, la un moment dat, nu-i așa? De curând, mai exact din 7 august 2021, perioada pandemiei m-a făcut să-mi redescopăr această latură creativă și emoțională și m-am reapucat de

scris.

În general, îmi place să scriu despre iubire (cui nu-i place?) cu toate stările ei (fericire, dorință, tristețe, gelozie, "fluturi în stomac" etc.), natură, poezii cu mesaj motivațional, dar abordez și alte teme, în funcție de stare, împrejurare, creativitate. Îmi culeg sursele de inspirație din tot ceea ce este în jurul meu, din plimbări, vizite la muzee, galerii de artă, spectacole, etc. încercând ca prin versurile încărcate de metafore, personificări și comparații, să creez imagini sugestive, adevărate tablouri în cuvinte, așa cum îmi place mie să le numesc.

Iată-mă înscrisă, în momentul de față, în mai multe comunități literar-artistice (cenacluri, reviste, ziare, asociații, radiouri etc.) cât și virtuale, la nivel Adriana Apostol național, dar și internațional, unde postez zilnic creații proprii, sub pseudonimul AdiA și unde sunt apreciată și premiată. Administrez, împreună cu poetul Grigore Curcanu și colega de condei poeta Cristina Copia, Cenaclul Internațional literar-artistice "Dor de infinit", din mediul virtual, unde am și calitatea de expert al grupului, contribuind la promovarea artei prin poezie, prin intermediul propriilor creații cât și a operelor literare ale unor autori consacrați, prin acordarea de feedback, încurajări și oferirea surselor de inspirație sub orice formă a artei, pentru membrii acestei Comunități literar-artistice.

Am publicat poezii atât în Reviste virtuale naționale cât și internaționale; iată câteva dintre acestea: "Pe umeri pletele-ți curg râu", "Picături de fericire", "Îmbracă-mă în toamnă", "Ce zici?", "Plimbare prin Cișmigiu", "Copilărie, unde ai plecat?", "Secunde", "Nu vreau să fiu!", "O dragoste uitată în

mansardă”, “Unde ești?”, “Vorbe-n vânt”, “Tu ești vara mea”, “Sunt prizonieră fără voia mea”, “GeoMetrică”, “Lună plină” etc.

Deasemenea, câteva dintre poeziile mele au fost recitate la diferite posturi de radio on-line și alte câteva au beneficiat de o coloană sonoră și videoclip, încărcate pe youtube (“Barca vieții”, “Și plouă iar”, “Vicii”, “Pe umeri pletele-ți curg râu”, “Tu sufletul mi-l lași să se adape”, “Ploaia ca o speranță” etc.). Am participat la Festivalul Internațional - “Campionatul European de poezie”, unde am obținut Premiul de Excelență al juriului cu poezia “Dansul stelelor”, situându-mă printre cei 110 premianți, din 739 de participanți. Să scriu poezii este lucrul care mă mulțumește, mă împlinește, îmi generează acea stare de bine, de care am nevoie.

Poezia este pentru mine ca o terapie pentru suflet. Cuvintele înlănțuite în versuri reprezintă eliberarea mea launtrică, mă ajută să-mi exprim mult mai ușor gândurile, trăirile, dorințele, facilitând totodată transmiterea mesajului, curat, sincer și direct.

ÎN SUFLET PORT UN CURCUBEU

În suflet port un curcubeu,
Un arc de cerc multicolor,
Leagăn îmi fac din el, mereu
Să îmi alint al vieții dor.
Un brâu vărgat, arc peste timp

Cuprinde ceru-nseninat
În fiecare anotimp
Atunci când ploile-au secat.
Și nu e chip să îl opresc
Să strălucească în culori,
Pe spectrul lui nepământesc
Călătorească adeseori.
Eu mă avânt pe-un verde praz,
Chiar și pe roșu purpuriu,
În orizonturi de turcoaz
Comoara magică s-o știu.
E-atâta pace și frumos
Și liniște în gândul meu,
Iar chipu-mi este luminos
Că-n suflet port un curcubeu.

DRUM SPRE MÂINE

Îmi vin în minte-atâtea gânduri
Ca să le scriu nu prididesc
Mă uit și caut printre rânduri
Privirea ta, dar n-o găsesc.
În van e clipa care vine
Și mă aruncă în trecut
Crezând că îmi va fi mai bine
Să retrăiesc ani de demult.
Să hoinăresc prin vremi apuse
Cu ale vieții poame dulci
Și să simt iar, de valuri duse

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

A dragostelor bărci, năluci.
Nu are sens înapoierea
La ceea ce a fost odat
Tot ce-a rămas e mângâierea
Pitită-ntr-un ungher uitat.
Doar ea-mi alină dorul care
Mă mână spre bătrâne zări.
Dar vezi? Sunt încă în picioare
Și-n fața mea...albastre mări.

A TRECUT SFÂNTA MARIE

Sfânta Marie tocmai a trecut,
Cu lumânări, cu post și rugăciune

Și praznice, într-o închinăciune
În amintirea celor de demult.
Trecut-au pelerini prin mânăstiri,
Icoana Maicii Sfinte s-o sărute,
Prea Sfânta Născătoare să le-asculte,
A patimilor inimii trăiri.

Și au venit bolnavi și mame cu copii,
Cu mâini împreunate către cer
Plini de speranță, Maicii noastre-i cer
Iertare, în ziua de Sântămării.

E sărbătoare mare la creștini
În fiecare lăcaș de cult.
Sfântă Mărie tocmai a trecut,
Dar așteptăm, pioși, Măriile ce vin.
PLEACĂ-N STOLURI RÂNDUNELE

S-au dus zilele cu soare
De-acum noaptea s-a mărit.
Spre nemărginita zare
Aripatele-au pornit.

Pleacă-n stoluri rândunele,
Cuiburile părăsesc
Și în zbor, poartă cu ele
Amintiri ce răspândesc
Dulci miresme dintr-o vară,
Cu parfum de trandafir
Și iubiri de fetișcană,
Cu obraz ca de zefir.

Rândunele pleacă-n stoluri,
Cerul sur îl năpădesc,
Zboară cu-ale mele doruri,
Sufletul îmi amăgesc.
Îmi promit că vin la anul
Să-mi sădească-n piept iubire
Și să-mi dăruie nectarul
Din cupa de fericire.
Pleacă-n stoluri rândunele,

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

Mă uit cum se-ndepărtează,
Cum plutesc în V-uri negre
Și văzduhul îl brăzdează.
Le petrec până departe,
Cu privirea întristată
Și călcând pe frunze moarte,
Mă trezesc însingurată.

Doina Bârcă

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*